

Hayko Bağdat: Özel Enver Paşa Ermeni Lisesi

Posted on 09/07/2014

Uzun süredir bu toplum bir şey tartışıyor. Cumhuriyet'in kuruluş ilkelerinde belirlenen vatandaşın tarif ediliş biçiminin bugünkü kapsayıcılığından emin değiliz artık. "Kürt diye bir şey yok" dediğimiz dönemlerden gelip Kürt halkının doğuştan getirdiği hakları teslim ederken "Türk sorunu" çıkarmamaya çalıştığımız anlamsız bir kavganın içindeyiz. Milli birlik ve beraberliğimizi bozacağından korktuğumuz en kabadayı ihtimaller neler?

- Kürtlerin yaşadığı coğrafyada asimilasyon amacıyla değiştirilen yer isimlerini halkın tariflediği eski isimler ile değiştirmek.
- Bir Kürt çocuğunun kreşten üniversiteye kadar anadilinde eğitim alabileceği düzenlemeler yapmak.
- Devletin Kürtçe dilinde eğitim materyalleri hazırlamasını sağlamak.
- Kürtlerin hafızalarında zulüm ile anılan bazı tarihsel kişilerin adlarını kamu binalarından, kışlalardan, sokaklardan silmek.
- Aksine bu yapılara Kürt halkının sevgiyle yâdettiği kültür, edebiyat, sanat insanlarının adını koymak.
- Kısaca Türk'e ve Türkçeye layık gördüğümüz tüm imkânları Kürt'e ve diğer kesimlere de hak görmek.

Ne güzel öyle değil mi?

Normalleşiyor muyuz sizce?

Bunların tartışılması bile bizlere gelecek için umut vermiyor mu?

Hemen heyecanlanmayın, burası Türkiye.

Nurtopu gibi bir yeni yönetmeliğimiz var artık.

Bakın ne diyor:

“Milli Eğitim Bakanlığı Özel Okullar Yönetmeliği’nde yapılan değişiklikler Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Yönetmelikteki değişikliğin gerekçesi dershanelerin kapatılması ve eğitim kurumlarına dönüştürülmesi.

Ancak ağırlıklı olarak dershanelerle ilgili getirilen değişikliklerin arasında okul adlarıyla ilgili dikkat çekici bir düzenlemeye de yer verildi. Buna göre, 2012 yılında çıkartılan yönetmeliğin okul adlarını düzenleyen 7. maddesi şu şekilde değiştirildi: ‘Kurumlara, 1739 sayılı Kanunda belirtilen Türk milli eğitiminin genel ve özel amaçları ile temel ilkeleri doğrultusunda kurumun amacına, eğitim programına ve düzeyine uygun, belli bir anlam taşıyan ve Türkçe ad verilir.’

Yabancı ve milletlerarası okullar hariç, diğer kurumlara ülke, millet, yabancı kurum ve kuruluş adları verilemez. Yönetmelikte sadece ‘yabancı ve milletlerarası okullar’ sıralandığı için azınlık okullarının adlarının ne olacağı şimdi merak konusu.

Üstelik yönetmelikte ‘millet’ adı da verilmez denildiğinden Ermeni ve Rum okullarının durumu konusunda büyük bir soru işareti ortaya çıkmış oluyor.” (Radikal.com.tr)

E bu ne ki şimdi?

Bizler “Ahmet Kaya Kürt İlköğretim Okulu” olur mu diye beklerken evdeki bulgurdan mı oluyoruz?

Dershaneleri kapatıp Cemaat’in insan kaynağını kurutacak olan devlet araya bizim okulları da mı sıkıştırıyor?

Bu köşeden sık sık Cemaat’i bitirmek için olağanüstü yetkiler isteyen “devlet” kafasına ortak olmamak gerektiğini yazıp durdum.

MGK kararları ile tespit edilen “vatan hainlerine ölüm” uygulamalarının yakın tarihimizde nelere sebebiyet verdiğini örneklemeye çalıştım.

Dershanelerin kapatılmasının, MİT yasasının, Cemaat yayın organlarına uygulanan inanılmaz baskıların hayırlı icraatlar olmadığını, bunun hepimize dönük bir tarafının olacağını belirttim.

Devrimci basın ve Kürt basını bunun canlı örneği olarak duruyor karşımızda.

Devletin kime yaptığına değil, ne yaptığına bakmamız gerektiğini önemsedim.

Şimdi geldiğimiz hâle bak.

Bizim “Özel Mihitaryan Ermeni Lisesi”ne “Özel Enver Paşa Ermeni Lisesi” adını koyalım madem.

“Özel Zoğrafyon Rum Lisesi”ne de “Özel Ziya Gökalp Rum Lisesi” dedik mi tamamdır.

Samsun’a çıkarak Kurtuluş Savaşı başlatmış Başbakanımızın adını da kurulacak ilk Kürt lisesine veririz olur biter...Özel Enver Paşa Ermeni Lisesi

Uzun süredir bu toplum bir şey tartışıyor.

Cumhuriyet'in kuruluş ilkelerinde belirlenen vatandaşın tarif ediliş biçiminin bugünkü kapsayıcılığından emin değiliz artık. "Kürt diye bir şey yok" dediğimiz dönemlerden gelip Kürt halkının doğuştan getirdiği hakları teslim ederken "Türk sorunu" çıkarmamaya çalıştığımız anlamsız bir kavganın içindeyiz.

Milli birlik ve beraberliğimizi bozacağından korktuğumuz en kabadayı ihtimaller neler?

- Kürtlerin yaşadığı coğrafyada asimilasyon amacıyla değiştirilen yer isimlerini halkın tariflediği eski isimler ile değiştirmek.
- Bir Kürt çocuğunun kreşten üniversiteye kadar anadilinde eğitim alabileceği düzenlemeler yapmak.
- Devletin Kürtçe dilinde eğitim materyalleri hazırlamasını sağlamak.
- Kürtlerin hafızalarında zulüm ile anılan bazı tarihsel kişilerin adlarını kamu binalarından, kışlalardan, sokaklardan silmek.
- Aksine bu yapılara Kürt halkının sevgiyle yâdettiği kültür, edebiyat, sanat insanların adını koymak.
- Kısaca Türk'e ve Türkçeye layık gördüğümüz tüm imkânları Kürt'e ve diğer kesimlere de hak görmek.

Ne güzel öyle değil mi?

Normalleşiyor muyuz sizce?

Bunların tartışılması bile bizlere gelecek için umut vermiyor mu?

Hemen heyecanlanmayın, burası Türkiye.

Nurtopu gibi bir yeni yönetmeliğimiz var artık.

Bakın ne diyor:

“Milli Eğitim Bakanlığı Özel Okullar Yönetmeliği’nde yapılan değişiklikler Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Yönetmelikteki değişikliğin gerekçesi dershanelerin kapatılması ve eğitim kurumlarına dönüştürülmesi.

Ancak ağırlıklı olarak dershanelerle ilgili getirilen değişikliklerin arasında okul adlarıyla ilgili dikkat çekici bir düzenlemeye de yer verildi. Buna göre, 2012 yılında çıkartılan yönetmeliğin okul adlarını düzenleyen 7. maddesi şu şekilde değiştirildi: ‘Kurumlara, 1739 sayılı Kanunda belirtilen Türk milli eğitiminin genel ve özel amaçları ile temel ilkeleri doğrultusunda kurumun amacına, eğitim programına ve düzeyine uygun, belli bir anlam taşıyan ve Türkçe ad verilir.’

Yabancı ve milletlerarası okullar hariç, diğer kurumlara ülke, millet, yabancı kurum ve kuruluş adları verilemez. Yönetmelikte sadece ‘yabancı ve milletlerarası okullar’ sıralandığı için azınlık okullarının adlarının ne olacağı şimdi merak konusu.

Üstelik yönetmelikte ‘millet’ adı da verilmez denildiğinden Ermeni ve Rum okullarının durumu konusunda büyük bir soru işareti ortaya çıkmış oluyor.” (Radikal.com.tr)

E bu ne ki şimdi?

Bizler “Ahmet Kaya Kürt İlköğretim Okulu” olur mu diye beklerken evdeki bulgurdan mı

oluyoruz?

Dershaneleri kapatıp Cemaat'in insan kaynağını kurutacak olan devlet araya bizim okulları da mı sıkıştırıyor?

Bu köşeden sık sık Cemaat'i bitirmek için olağanüstü yetkiler isteyen "devlet" kafasına ortak olmamak gerektiğini yazıp durdum.

MGK kararları ile tespit edilen "vatan hainlerine ölüm" uygulamalarının yakın tarihimizde nelere sebebiyet verdiğini örneklemeye çalıştım.

Dershanelerin kapatılmasının, MİT yasasının, Cemaat yayın organlarına uygulanan inanılmaz baskıların hayırlı icraatlar olmadığını, bunun hepimize dönük bir tarafının olacağını belirttim.

Devrimci basın ve Kürt basını bunun canlı örneği olarak duruyor karşımızda.

Devletin kime yaptığına değil, ne yaptığına bakmamız gerektiğini önemsedim.

Şimdi geldiğimiz hâle bak.

Bizim "Özel Mihitryan Ermeni Lisesi"ne "Özel Enver Paşa Ermeni Lisesi" adını koyalım madem.

"Özel Zoğrafyon Rum Lisesi"ne de "Özel Ziya Gökalp Rum Lisesi" dedik mi tamamdır.

Samsun'a çıkararak Kurtuluş Savaşı başlatmış Başbakanımızın adını da kurulacak ilk Kürt lisesine veririz olur biter...

Kaynak: [Tara](#)